

DATO: 16.12.2015

Sagsnr.2015-1915 + 2015-1917

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over advokat [A] og advokat [B], begge [bynavn].

Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at advokat [A] og advokat [B] har tilsidesat god advokatskik ved at have befundet sig i en interessekonflikt i forbindelse med en hegnssag, ligesom advokat [A] har undladt inden for fristen at indbringe Kulturstyrelsens afgørelse for retten.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 3. juni 2015.

Sagsfremstilling:

[Klager] er ejer af en landbrugsejendom beliggende [adresse X].

Kulturstyrelsen gav den 30. oktober 2012 [klager] påbud om inden den 1. januar 2013 at reetablere et stendige i skellet mellem [adresse Y] og [adresse X]. Af påbuddet fremgår, at afgørelsen kunne påklages til Natur og Miljøklagenævnet inden 4 uger.

Kulturstyrelsen havde rejst sagen efter en anmeldelse fra ejeren af [adresse Y], [Z], som gjorde gældende, at [klager] i strid med museumslovens § 29 a, uden kommunalbestyrelsens godkendelse, havde foretaget ændringer i/fjernet det beskyttede dige. Der havde i den forbindelse været afholdt hegnssyn i 2010.

Advokat [B] havde gennem en længere årrække været fast advokat for [Z], og han blev også bedt om at varetage hendes interesser i hegnssagen, som han oprettede den 3. september 2010.

[Klager] rettede primo 2013 henvendelse til advokat [B's] kompagnon, advokat [A], med anmodning om bistand i anledning af påbuddet, og opdraget blev bekræftet ved advokat [A's] brev af 25. februar 2013, idet der med brevet var vedlagt udkast til stævning mod Kulturstyrelsen. Af brevet fremgår bl.a. følgende:

"Under henvisning til behagelige drøftelser skal jeg herved bekræfte, at jeg vil bistå dig i forbindelse med ovennævnte retssag mod kulturstyrelsen.

Mit arbejde vil omfatte drøftelser med dig af sagen samt gennemgang og indhentelse af oplysninger til brug for sagens oplysning, udfærdigelse af processkrifter, samt deltagelse i retsmøder, herunder sagens hovedforhandling, samt nødvendig følgekorespondance med sagens parter og Retten. I nødvendigt omfang drøftelser med vidner til fastlæggelse af, om disse kan bidrage med noget af relevans for sagen.

[...]

Såfremt det ikke kan opnås retshjælpsdækning til sagen tager vi en drøftelse heraf, inden der udføres yderligere omkostningskrævende merarbejde.

Jeg har lavet et udkast til stævning, som jeg venligst beder dig gennemgå, med

henblik på at sikre at vi er enige i sagsfremstillingen. Herudover skal jeg venligst bede om navne og adresser, på relevante vidner, der kan afgive forklaring om, hvorvidt der gennem de seneste 50 har været bemeldte stendige på din ejendom.”

Ved brev af 5. juli 2013 meddelte advokat [A] [klager], at han havde modtaget afslag på retshjælpsdækning til førelse af retssagen, men at han kunne tilbyde at føre sagen på ”no cure – no pay” vilkår, således at advokat [A] ikke ville beregne sig salær, medmindre [klager] fik helt eller delvis medhold i den nedlagte påstand. Advokat [A] bad samtidig [klager] om at bekræfte, at han var indstillet på at føre sagen på de ovennævnte vilkår.

Advokat [A] rykkede den 15. august 2013 [klager] for svar på ovennævnte.

Advokat [A] modtog ikke svar på sin rykker, og indgav derfor ikke stævning til retten.

Ved brev af 11. september 2013 til [bynavns] Kommune søgte advokat [A] på vegne [klager] om dispensation til, at der ikke skulle foretages en etablering af stendiget.

Ved brev af 8. oktober 2013 til Kulturstyrelsen skrev advokat [B] bl.a. følgende på vegne sin klient, [Z]:

”I skrivelse af 27. september 2013 modtager min klient herefter varsling af påbud om at skulle reetablere den del af diget, som er beliggende på min klients ejendom, som [klager] ellers er blevet påbudt at reetablere. Begrundelsen herfor er, at Kulturstyrelsen ikke har lovhjemmel til at påbyde [klager] dette.

[...]

Reetableringen af diget vil have en større økonomisk omkostning for min klient,

som ikke selv har foretaget ændringer på diget. At afkræve, at min klient for egen regning skal reetablere den del af diget, der er beliggende på min klients ejendom, strider derfor mod proportionalitetsprincippet, fordi min klient ikke har foretaget ændringer på diget og derfor ikke kan påbydes at lovliggøre dette, samt at omkostningerne forbundet herved ikke kan placeres på min klient, fordi min klient i et sådan tilfælde vil få et objektivt ansvar for andres skadevoldende handlinger foretaget på min klients ejendom.

Det er min klients opfattelse, at hun derfor ikke kan blive ansvarlig for reetablering af diget allerede af denne grund. Min klient kræver, at [klager] for egen regning reetablerer diget på min klients grund og i overensstemmelse med påbud af 30. oktober 2012.”

Den 16. december 2013 traf [bynavns] Kommune afgørelse om, at dispensationsansøgningen ikke kunne imødekommes, og afgørelsen blev den 17. december 2013 af advokat [A] indbragt for Natur- og Miljøklagenævnet.

Advokat [A] har til sagen oplyst, at hans bogholder, i forbindelse med, at [klager] den 30. januar 2014 indbetalte 500 kr. til dækning af klagegebyr, tilfældigt blev opmærksom på, at der hos ham og advokat [B] var sket sagsbehandling vedrørende samme dige. Advokat [A] tog den 4. februar 2014 kontakt til [klager] med oplysning om de konstaterede forhold, idet han meddelte, at han ville udtræde af sagen, og at der ikke ville blive opkrævet salær for det i sagen udførte arbejde.

Ved e-mail af 5. marts 2014 til Kulturstyrelsen oplyste advokat [B] bl.a. følgende:

”Under henvisning til Deres mail af 3. marts 2014 oplyses, at Advokatfirmaet [AA] ved en meget beklagelig fejl har repræsenteret både [Z] og [klager].

Undertegnede har gennem mange år været advokat for [Z] og min kompagnon, advokat [A] har ikke registreret, at sagen havde relation til min klient.

Advokat [A] vil ikke fortage sig yderligere i sagen og såfremt [klager] måtte få

behov for yderligere advokatbistand, vil han blive henvist til anden advokat.”

[Bynavn] Kommunes afgørelse blev den 25. november 2014 stadfæstet af Natur- og Miljøklagenævnet. Af afgørelsen fremgår, at afgørelsen var endelig og ikke kunne indbringes for anden administrativ myndighed, og at en eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skulle være anlagt inden 6 måneder. Afgørelsen blev sendt til [klager], via advokat [A], den 26. november 2014.

[Klager] antog efterfølgende advokat [C] til at varetage sine interesser, og primo 2015 indbragte han Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse for domstolene.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at advokat [A] har tilsidesat god advokatskik ved ikke at have indbragt Kulturstyrelsens afgørelse for retten inden for fristen, ligesom advokat [A] og advokat [B] har befundet sig i en interessekonflikt i forbindelse med sagen.

[Klager] har til støtte herfor særligt gjort gældende, at advokat [A] er skyld i, at Kulturstyrelsens afgørelse ikke blev indbragt rettidigt, og at [advokatfirma BB] nu forsøger at få retssagen afvist med denne begrundelse.

[Klager] har endvidere gjort gældende, at det ikke kan være rigtigt, at samme advokatfirma varetager både hans og [Z'] interesser i sagen mod Kulturstyrelsen, idet de har modsatrettede interesser, og at den argumentation, som advokat [A] har fremsat på hans vegne, bliver skudt i stykker af den argumentation, som advokat [B] har fremsat for [Z].

Indklagede:

Advokat [A] har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at fristen for at indbringe Kulturstyrelsens påbud for Natur- og Miljøklagenævnet

allerede var sprunget, da han indtrådte i sagen. Det fremgår ikke af påbuddet, at der var en forkortet frist for domstolsprøvelse, og den almindelige forældelsesfrist på 3 år fra modtagelse af påbud er endnu ikke udløbet. [Klager] har på intet tidspunkt accepteret, at retssagen skulle føres uden retshjælpsdækning, og der blev derfor ikke indgivet stævning. At [klager] således ikke, mens han var repræsenteret af advokat [A], har ønsket at udtage stævning mod Kulturstyrelsen, er ikke advokat [A's] risiko.

For så vidt angår interessekonflikt, har advokat [A] gjort gældende, at der på kontoret var oprettet to forskellige sager, men begge med Kulturstyrelsen som modpart, hvilket ikke medfører inhabilitet, og der var ikke anført andet, der kunne fange, at der kunne opstå en interessekonflikt. Straks han blev bekendt med forholdet, udtrådte han af sagen uden beregning. Der er endvidere ikke tilgået advokat [B] nogen oplysninger fra den sag, som advokat [A] varetog for [klager].

Advokat [B] har ligeledes påstået frifindelse, idet han til støtte herfor har henvist til advokat [A's] anbringender. Advokat [B] har supplerende anført, at han siden 1991/1992 har været fast advokat for [Z] i forskellige sammenhænge, og at nærværende sag blev oprettet den 3. september 2010. Han blev opmærksom på den mulige interessekonflikt primo marts 2014 i forbindelse med modtagelsen af en e-mail fra Kulturstyrelsen, og der har ikke været aktivitet i sagen efterfølgende. Advokat [B] er ikke udtrådt af sagen for [Z].

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det fremgår af retsplejelovens § 147 b, stk. 2, at klager over adfærd skal indgives inden 1 år efter, at klageren er blevet bekendt med det forhold, som klagen vedrører. Advokatnævnet kan behandle en klage, der er indgivet senere, når fristoverskridelsen er rimeligt begrundet.

Advokatnævnet finder, at den del af klagen, der vedrører advokat [A's] manglende indgivelse af stævning mod Kulturstyrelsen i anledning af påbuddet af 30. oktober 2012, er indgivet for sent. Advokatnævnet har herved lagt vægt på, at advokat [A] udtrådte af sagen primo februar 2014, og at klagen er modtaget i Advokatnævnet den 3. juni 2015. Advokatnævnet finder, at fristoverskridelsen ikke er rimeligt begrundet, og Advokatnævnet afviser således dette klagepunkt.

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Advokatnævnet finder, at der med advokat [A's] indtræden som advokat for [klager] opstod en interessekonflikt eller en nærliggende risiko herfor, idet advokat [B] siden 2010 havde varetaget [Z'] interesser i samme hegnsag.

Advokatnævnet finder herefter, at advokat [B] har handlet i strid med god advokatskik ved ikke at udtræde af sagen for [Z] senest primo marts 2014, hvor advokat [B] blev bekendt med interessekonflikten. Advokatnævnet bemærker i den forbindelse, at der består en pligt til for alle involverede advokater at udtræde i forhold til samtlige klienter, der indgår i interessekonflikten.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at advokat [B] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet pålægger derfor i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, advokat [B] en bøde på 10.000 kr.

Advokat [B] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Advokatnævnet finder derimod, at [A] ikke har handlet i strid med god advokatskik i forbindelse med sagen, idet nævnet herved har lagt vægt på, at advokat [A] udtrådte af sagen for [klager], straks han blev opmærksom på interessekonflikten. Advokatnævnet har endvidere lagt vægt på, at der ikke er grundlag for at

tilsidesætte advokat [A's] forklaring om, at interessekonflikten på grund af sagernes karakter ikke umiddelbart var konstaterbar ved et sædvanligt interessekonflikttjek.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at advokat [A] ikke har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatnævnet frifinder derfor advokat [A].

Herefter bestemmes:

Et klagepunkt afvises.

Advokat [B] pålægges en bøde til statskassen på 10.000 kr.

Advokat [A] frifindes.

På nævnets vegne

Jon Stockholm